

14. Sovjetunionens klage over USAs indblanding i andre landes indre anliggender.

(Dagsordenens punkt 70).

Ved en skrivelse af 11. december 1956 anmodede Sovjetunionens delegation om optagelse på dagsordenen af følgende spørgsmål: „Klage over Amerikas Forenede Staters indblanding i indre forhold i Albanien, Bulgarien, Czekoslovakiet, Ungarn, Polen, Rumænien og Sovjetunionen og dets mod disse stater rettede nedbrydende virksomhed“. I det med brevet fulgte memorandum henvistes bl. a. til, at spørgsmålet havde fået fornyet aktualitet gennem begivenhederne i Ungarn og til behandlingen af tilsvarende dagsordenspunkter på 6. og 7. plenarforsamling (de sovjetiske forslag blev begge gange nedstemt, idet kun østeuropæiske lande stemte for, se beretningen om 6. plenarforsamling, spalte 6275 og beretningen om 7. plenarforsamling, spalte 171).

„General Committee“ vedtog den 13. december med 12 stemmer mod 1 (Den dominikanske Republik) og 2 blanke stemmer (Kina og Tyrkiet) at anbefale plenarforsamlingen at sætte sagen på dagsordenen. Under drøftelserne i komiteen erklærede USAs delegerede, at hans delegation ville stemme for optagelsen på dagsordenen, idet De Forenede Stater gerne så en fri drøftelse af denne sag for således at få adgang til at gøre FN bekendt med de faktiske forhold og derigennem tilbagevise de sovjetiske beskyldninger. Plenarforsamlingen godkendte den 14. december med 58 stemmer mod 2, medens 8 lande undlod at stemme, optagelsen på dagsordenen af det nye punkt, som blev overvist til behandling i det særlige politiske udvalg.

Ved forhandlingernes påbegyndelse forelå som dokumentation en skrivelse af 12. februar 1957 fra den sovjetiske faste repræsentant til generalsekretæren, hvormed fremsendtes til cirkulation teksten til en række noter fra den sovjetiske regering til den amerikanske regering vedrørende overflyvning, ballonincidenter og såkaldt „nedbrydende virksomhed“. Fra sovjetrussisk side fremsattes et resolutionsforslag, ifølge hvilket plenarforsamlingen skulle fordømme

USAs mod andre stater rettede nedbrydende virksomhed som værende imod FN's pagt og uforenelig med de principper, på hvilke forholdene mellem stater bør bygges, og opfordre USAs regering til at standse denne virksomhed.

Ved afstemningen om forslaget forkastedes dette af det særlige udvalg med 8 stemmer for (østeuropæiske lande), 53 imod (herunder de skandinaviske lande), medens 11 undlod at stemme.

15. Palæstinaflygtninge.

(Dagsordenens punkt 23).

Efter behandlingen af ovennævnte spørgsmål i „Special Political Committee“ fremsatte direktøren for FN's flygtningeforsorg i det nære østen (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East, UNRWA) en erklæring, hvori han bl. a. pegede på, at man fra alle sider havde erkendt vigtigheden af flygtningespørgsmålet såvel fra en humanitær som en politisk synsvinkel. Han forsikrede repræsentanterne for Syrien, Jordan, Israel og Ægypten, at han i sit arbejde ville undgå enhver indblanding i de pågældende landes interne anliggender. Han understregede stærkt, at de bidrag, som var stillet i udsigt, ikke i fuldt omfang var indgået, og henstillede indtrængende, at der nu blev afgivet endelige erklæringer om erlæggelsen af disse, som var nødvendige til gennemførelsen af det planlagte arbejde.

En af udvalget vedtaget resolution, som den 28. februar blev bekræftet af plenarforsamlingen med 68 stemmer, ingen imod, medens ét land (Irak) undlod at stemme, bestemmer bl. a., at det særlige genopbygningsfond skal bevares, og giver bemyndigelse til UNRWAs direktør om efter sit skøn at fordele de til rådighed stående midler til regeringerne i de enkelte lande, i hvilke flygtningene opholder sig, til brug ved disse landes almindelige økonomiske udviklingsplaner. Endelig opfordres regeringerne indtrængende til at forøge deres økonomiske støtte til flygtningeforsorgen.